

گفت‌وگو با فریناز علی‌اصغری

دراستانه روزمهندس

زندگی جز ساختن نیست

۲۰ سال تجربه معماری و طراحی چند هتل بزرگ کشور

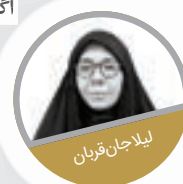
در کارنامه حرفه‌ای خانم مهندس دیده می‌شود

شهر

شهربانو

۲۰ شهریور
۱۴۰۰
۱۹ رجب ۱۴۴۴ شماره ۳۶۱۱

(۴)

لیلا جان قربان

اگر اهل ورق زدن تقویم و نگاه انداختن به مناسبت‌های آن باشید به چشمتان خورده است که تا چند روز دیگر، درست روز پنجم اسفند، روز مهندس نام‌گذاری شده است، روزی که به گفته خیلی‌ها متعلق به کسانی است که رؤیاهارابه واقعیت تبدیل می‌کنند، واقعیتی که گاهی مانند مسجد گوهر شاد، میدان نقش جهان، منارجنبان، طاق بستان و میدان آزادی، بخشی از تاریخ و خاطرات ما می‌شود. مهندس‌ها از آن جنس آدم‌هایی محسوب می‌شوند که اهل ساختن هستند. اندیشه را در میان می‌گذارند و خلق می‌کنند و آسایش رقم می‌زنند، آسایشی که گاه در تعامل صفر و یک هاست، گاه در برج‌ها و ساختمان هاست، گاه در ترکیبات غذایی است و گاهی هم در اتم‌ها و ریزدانه هاست. به بهانه پنجم اسفند ماه، روز مهندس، به گفت‌وگو با مهندسی می‌نشینیم که اهل ساختن است: فریناز علی‌اصغری که کارشناسی ارشد شهرسازی و معماری خوانده است، دانشجوی دکتری معماری است و اکنون با ۲۰ سال سابقه کار و راه‌اندازی مجموعه آموزشی و بهره‌گیری از ایده‌های مهندسان جوان، می‌توان گفت یک مهندس کارآفرین است.

➤ نصف عمر در خدمت مهندسی

نامش فریناز علی‌اصغری است، متولد ۱۳۶۰. از آن مهندس‌هایی که ۲۰ سال تجربه ساخت‌وساز دارد و نام و نشانی از او در شهرهای مختلف ایران یافت می‌شود. ترجیح می‌دهد پروژه‌هایش را کاری گروهی معرفی کند تا اینکه بگوید «من».

سال ۷۸ بعد از برادرش وارد دانشگاه می‌شود و رشته معماری و شهرسازی را تا مقطع کارشناسی ارشد می‌خواند. اکنون دانشجوی دکتری معماری است و تحصیل را هم چنان با برادرش ادامه می‌دهد. به همراه او، شرکتی را برای انجام پروژه‌ها راه انداخته است. در کنار مهندسی، مدرس دانشگاه هم هست و در کارنامه‌اش تاکنون مدیریت اجرا و ساخت ۴۰ هتل و ۲۵ مجتمع تجاری در شهرهای مختلف ایران از قبیل مشهد، تهران، کیش، شیراز، سنندج و چابهار ثبت شده است. فریناز علی‌اصغری در سال ۹۸ یکی از بیست بانوی کارآفرین نمونه کشور نیز شناخته شده است. طراحی معماری، طراحی داخلی، طراحی شهری، مدیریت اجرا و مدیریت تجهیز هتل و مجتمع‌های تجاری از جمله تخصص‌های اوست. برخی از هتل‌ها و مجتمع‌هایی که طراحی داخلی، معماری و اجرای آن‌ها را بر دوش داشته است عبارت‌اند از: هتل درویشی، هتل مدینه‌الرضا، هتل الماس ۲، هتل الماس کیش، هتل لیپار چابهار، هتل نورالمنتظر کربلا، هتل پارس و ...

➤ به من اجازه تجربه کردن می‌دادند

بانو علی‌اصغری در سال‌های نوجوانی با همراهی خانواده به‌ویژه برادرهایش، زمانی کامپیوتر به عنوان یک کالای لوکس شناخته می‌شد، کار با آن را یاد می‌گیرد و در المپیادهای کامپیوتر شرکت می‌کند. او هم‌زمان با ورود به دانشگاه، نرم‌افزارهایی را که به آن نیاز دارد می‌آموزد. «از سال ۷۸ که وارد دانشگاه شدم کار می‌کردم. کار با کامپیوتر را یاد گرفته بودم. بنابراین توانستم وارد بازار کار شوم و در شرکت‌های استادهایم کارآموزی کنم. خانواده‌ام هم خیلی همراهی می‌کردند. پدر و مادرم هردو بازنشسته علوم پزشکی هستند. پدرم در مرکز بهداشت کار می‌کرد و مادرم پرستار بود. با اینکه شغل سختی داشتند، همیشه حواسشان به ما بود.»

او بر حمایت خانواده تأکید دارد و می‌داند اگر حمایت خانواده‌اش نبود، شاید همان سال‌ها نمی‌توانست تصمیم‌درستی برای انتخاب رشته بگیرد و در رشته‌ای که علاقه داشت راهش را ادامه دهد. «خانواده خیلی مهم است. پدر و مادرم هیچ‌وقت من را محدود نکردند. خیلی وقت‌ها پیش می‌آمد که مجبور بودم تا ۹ و ۱۰ شب در کارگاه مانم و کارهایم را انجام دهم. آن زمان، خانواده‌ها چندان با این موضوعات کنار نمی‌آمدند اما آن‌ها به من اجازه می‌دادند چیزهای جدید را تجربه کنم. یادم هست در بیست‌وسه سالگی، در دوران دانشجویی، برای اولین بار به تنهایی سفر کردم که مقصد مکه بود. عمره دانشجویی رفتم. به من اجازه تجربه کردن می‌دادند و این بر ارتقای شغلی من خیلی تأثیر داشت. خیلی‌ها با محدودیت‌ها مانع رشد فرزندان خود می‌شوند. همین الان هم که شرایط بهتر شده است، باز خانم‌ها برای کار بیشتر محدودیت دارند. خیلی از خانم‌هایی که برای استخدام با آن‌ها صحبت می‌کنم می‌گویند نمی‌توانند اضافه‌کار بمانند در حالی که در رشته مهندسی نمی‌شود برای کار زمان مشخص کرد و باید مینا را اتمام کار گذاشت، نه اتمام ساعت اداری. به نظر، کسانی که کار اداری و کارمندی دوست دارند، سراغ این رشته نیابند.»

➤ برخی‌ها مهندسی را شغلی مردانه می‌دانند

او هم‌زمان با شروع به تحصیل، به کار هم مشغول می‌شود و در کنار همه سختی‌هایی که مهندسی برای یک زن دارد و نگاه‌هایی که می‌خواهند او را محدود کنند، می‌ایستد و ادامه می‌دهد. «خیلی‌ها می‌خواهند به کارها نگاهی زنانه یا مردانه داشته باشند ولی به نظرم قشنگی کار به این است که خانم‌ها و آقایان در کنار هم کار کنند و هر کدام بخشی از کار را به عهده بگیرند. در کار مهندسی، عمده کار طراحی‌ها با زنان است ولی اجرای کارها را آقایان بهتر انجام می‌دهند. نه اینکه خانم‌ها ناتوان باشند و نتوانند ولی از نظر بدنی و فیزیکی انجام برخی کارهای سنگین برای آقایان مناسب‌تر است. مثلاً یک راننده تاور می‌تواند خانم هم باشد ولی بهتر است که این کار را نکند. در کل، مهندسی کاری فردی نیست. کاری گروهی است و همه با هم می‌توانند به نتیجه خوبی برسند. برای رسیدن به یک تیم خوب هم باید از آموزش‌ها استفاده کرد و در کنارش چاشنی تجربه را هم افزود. البته باید با صبر و تحمل در مقابل سختی‌ها ایستاد.

➤ معماری را دوست دارم

او که به همراه برادرش مسئول یک شرکت مشاور معماری است، دوست دارد بیشتر درباره کار و فعالیتش حرف بزند تا زندگی شخصی. همه سختی‌ها را تجربه کرده و یاد گرفته است روی حل مشکل تمرکز کند. غالباً تلاش می‌کند اطلاعاتش را به‌روز کند. این مسئله گاهی با سفرهای خارجی و شرکت در سمینارهای مختلف نیز گره خورده است. «گاهی

عکس: سانا صفایی | شهرآر